

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament dels VII premis solidaris ONCE Catalunya

Barcelona, 28 d'octubre de 2013

La presidenta

Bona nit a tothom. Vull saludar el director general de l'ONCE; el delegat territorial a Catalunya, Xavier Grau; els diputats i les diputades; les senadores i els senadors, i totes les autoritats. En primer lloc, vull dir que per a mi és un plaer ser avui aquí formant part d'aquesta comunitat i participant en aquest acte solidari, aquest acte en què l'ONCE Catalunya lliura aquests premis cada dos anys des de fa tretze, premis a la solidaritat i la superació.

Sempre que puc intento, com avui, fer costat a les persones, a títol individual, i a les entitats que tenen una vocació de treball pels altres, que insisteixen en la dimensió humana del desenvolupament social i que dignifiquen la nostra societat amb el seu testimoni de compromís amb l'ésser humà i la seva voluntat de millorar la qualitat de vida de tothom, sobretot de les persones més febles i els seus entorns familiars.

Per això vull que les meves primeres paraules en aquesta intervenció de cloenda siguin per expressar públicament el reconeixement a l'aportació que fan a la societat catalana l'ONCE i el conjunt del tercer sector social, que tenen un paper molt rellevant en el treball per la cohesió social, i sobretot en situacions de crisi com l'actual. Abans, el director general feia referència a aquests moments tan difícils i llargs. Vivim des de fa temps una crisi econòmica molt greu. Sembla que ara es comença a visualitzar el final de la recessió, però encara estem en crisi i encara hi ha molta gent que pateix, i és en aquests moments i en aquestes situacions en què el treball de l'ONCE i del tercer sector social es fa més evident i necessari. En períodes de bonança econòmica aquest treball continua essent necessari, però no es visualitza tant. Ara sí. Ara tots coneixem famílies senceres, persones i col·lectius que mai a la vida no havien pensat que podien arribar a sentir la pobresa. I moltes, moltíssimes, entitats del tercer sector social hi estan a sobre,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

entre les quals l'ONCE és la que, d'alguna forma, avui mereix aquest reconeixement.

L'any 2013 és un any molt important per a l'ONCE, un any de celebracions i reconeixements. Fa uns mesos vaig rebre un grup de persones que, per mitjà de la delegació territorial, van venir a visitar el Parlament. No hi havien estat mai. Els vaig rebre a l'hemicicle, un saló que per la televisió es veu molt gran i no ho és tant, i allà els vaig explicar una mica què fa el Parlament i el paper dels diputats. I els vaig dir el que dic sempre, que el Parlament és la casa de tothom, i que per tant s'hi havien de sentir com a casa, i també que hi ha un gran reconeixement pel treball que l'ONCE ha fet aquests setanta-cinc anys.

No han estat temps fàcils per a vosaltres, ja que vau començar en un moment molt difícil, el 1938, i vau ser pioners, vau tenir una iniciativa de què avui es veuen els fruits, i després, a més, vau crear la fundació. I, com deia la Cristina Puig al principi, aquesta figura, aquest logotip, és l'ONCE, d'una banda, la fundació, i, de l'altra, la gent. L'ONCE, la fundació, no seria res sense les persones. Les persones han sabut estar al seu costat, perquè han vist que fa un gran paper, que té un gran compromís amb la societat. I això es reconeix, i no solament des de les institucions, sinó des de la base, des de la mateixa gent. L'ONCE ha donat mostres de la seva voluntat de servei a la comunitat procurant la inclusió social, la normalització, l'autonomia, per a moltes persones, i l'accessibilitat universal. Parlant d'aquests setanta-cinc anys també vull dir –i aquí hi ha algun diputat a qui demano que ens doni suport, segur que ho farà– que preparem una declaració institucional amb què el Parlament reconeix la trajectòria d'èxit de l'ONCE. El delegat territorial ho sap, i ens ajuda a millorar-ne el contingut. La meva intenció és posar aquesta declaració en mans dels grups parlamentaris –que en definitiva són els que hauran de donar-hi el vistiplau, i no dubto que ho faran– perquè es pugui fer en un ple aquest any. I ho farem no solament perquè us ho mereixeu, sinó perquè és una obligació nostra fer aquest reconeixement públic.

I també vull parlar d'una altra iniciativa del Parlament, que crec que és bo que la comentem avui. Fa escassament tres setmanes vam obrir un espai nou de participació en què els ciutadans poden aportar idees, comentaris, suggeriments, al que és la tasca principal del Parlament, que és fer lleis. Aquest espai funciona per mitjà de la web del Parlament, de manera que tothom hi pot accedir i fer les seves aportacions a les iniciatives legislatives. Si obriu la web del Parlament ho veureu de seguida, perquè ho hem posat a la pàgina d'inici. Us demanem, per tant, que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

aprofiteu aquesta eina de participació. Per què ho dic? Perquè en aquest moment ja tenim quatre projectes de llei a què els ciutadans ja poden fer aportacions. Vam començar amb el projecte de llei de transparència, però ara hi ha també el d'accessibilitat. I aquí faig una crida a la Taula del Tercer Sector Social i l'ONCE perquè participeu en l'elaboració d'aquest projecte de llei dient tot el que cregueu necessari per millorar-lo.

Avui, però, som aquí per guardonar unes persones i unes entitats. I, per tant, ara em toca parlar-ne. Aquests premis tenen per objecte reconèixer persones, entitats, institucions, mitjans de comunicació i administracions públiques que porten a terme una tasca solidària en el seu àmbit d'influència. Distingeixen, en definitiva, bones pràctiques i trajectòries exemplars; reconeixen el repte d'humanitzar el nostre entorn i fer-lo més habitable. Felicito, per tant, les persones i entitats premiades, com Pallapupas, organització que ha sabut fer somriure nens i nenes que pateixen greus malalties. Realment, aconseguir el somriure d'un nen no és difícil, però tens un gaudi important quan veus que somriu ell, i sobretot el seu entorn familiar. Per tant, moltes felicitats per aquesta iniciativa, que ha arribat a més de trenta mil nens i nenes.

Felicitats també a la productora Umbilical i als seus dos representants que avui són aquí pel documental 'Món petit', sobre l'Albert, que es mou en cadira de rodes i ha fet realitat el seu somni. Jo diria que ha donat un exemple molt clar que no hi ha fronteres, que si vols pots. I això és molt important, i és molt important el que heu dit aquí molt sincerament: que ho vau fer perquè és una feina que us agrada, i que després us heu adonat del que s'ha aconseguit, també. En efecte, heu aconseguit donar-hi visibilitat. I això és importantíssim. És molt important que la societat vegi com l'Albert ha estat capaç de fer la volta al món. És important per a ell, per a la seva família i per a tots els nois i per a totes les noies que es troben en aquesta situació i tenen por d'enfrontar-se amb la realitat o el dia a dia. No hi ha fronteres; si vols, ho pots fer.

Felicito també l'Anna Vives, que és la tercera vegada que la veig. Realment, ha estat un èxit el que has fet, Anna, en només un any. I amb això has aconseguit dues coses: una, que et sentis una mica més important, que tinguis una bona autoestima, que és molt important, i l'altra, que t'adonis que treballar en equip serveix per fer el que vulguis i que tens un equip al teu costat molt important –molt important. Per tant, Déu n'hi do!, la sort que tens i la sort que tenim tots pel que has sabut fer. Moltes i moltes felicitats.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Felicitats també a l'empresa Moltacte, solidària i innovadora, on els treballadors són persones amb..., no m'agrada dir "discapacitat", perquè abans ens ho han dit, sinó amb diferents capacitats, i amb la capacitat de tirar endavant, fer una feina i ser autònom. Tant de bo que hi hagi més iniciatives com aquesta. Moltes –moltes– felicitats. Em sembla que teniu tres botigues, ja. N'haureu de tenir tres més, a veure si l'ONCE us torna a donar un premi quan en dobleu el nombre.

Pel que fa a l'administració pública –això és part de casa meva–, felicitats a l'Agència Catalana de Turisme per haver convertit el turisme accessible en una de les seves principals línies estratègiques. Tots sabem que el turisme, avui a Catalunya, funciona. Crec que hi estem tots d'acord. Hi ha moltes altres coses que funcionen, però el turisme ho fa cada vegada millor, i és, per tant, una bona eina, una eina molt important. I, a vegades, no som conscients que hi ha gent que no en pot gaudir. En canvi, en aquest sentit, l'Agència Catalana de Turisme ha sabut trobar un instrument important. Per tant, moltes –moltes– felicitats.

I, a l'últim, felicito també la Fundació Josep Carreras, que ha rebut una menció especial amb motiu del seu vint-i-cinquè aniversari, vint-i-cinc anys de treball amb persones que pateixen leucèmia. Que el seu objectiu sigui una realitat. Encara som en el mes dedicat al càncer –sobretot al de mama. Hem de ser solidaris amb els qui pateixen aquesta malaltia, amb les seves famílies. Moltes felicitats, doncs, a la fundació.

I permeteu-me que us llegeixi uns versos de Miquel Martí i Pol, que l'11 de novembre farà deu anys que va morir. Ell va rebre el premi solidari ONCE en la primera edició, el 2001. Diuen: "Que és bo restar quan tot incita / a desistir. / (...) / Saber restar, vet ací la consigna, / i preservar cadascú el petitíssim / terreny en què proclama, altiu, més vida." Que mai no abandonem ni ens abandonin la capacitat de resistència, la voluntat de superació i la força de voluntat. Hem de conjurar-nos per tal de reivindicar i posar en pràctica els valors del compromís, de l'impuls solidari, de l'esperança en un futur millor fet amb el treball quotidià per millorar el nostre present.

Amb aquestes últimes paraules vull reiterar la felicitació a les persones i entitats que han estat premiades aquesta nit, i també a l'ONCE Catalunya per aquesta nova edició dels seus premis i per tota la seva trajectòria, una felicitació que també és expressió d'agraïment pel fet que sabeu conjugar en primera persona els verbs "compartir", "ajudar", "convivre" i "acompanyar", i perquè sabeu, amb aquests

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

verbs en primera persona, oferir caliu i esperança, no solament a les persones que necessiten algun tipus d'integració, ajut o inclusió, sinó també a les seves famílies. Gràcies pel vostre compromís. Una societat inclusiva i cohesionada és una feina de tothom, no tan sols dels poders públics. Vosaltres així ho feu cada dia. Que per molts anys puguem constatar aquest compromís vostre fet realitat, que tants fruits i tan bons ha donat per millorar la nostra societat. Moltes gràcies, felicitats pel setanta-cinquè aniversari, i pel vint-i-cinquè de la vostra fundació, també. Estem amb vosaltres.